

da ložje trsu mokroto ohrani. To delo se opravlja aprila in tudi početkom maja; cepiči morajo biti že februarja, marcija rezani, sicer so preveč odgnali. Ta cepitev se pri drevesih rada prime, pri trsu pa le, ako je prav in dobro izpeljana.

Divjake cepimo 3. za kožo, t. j. kadar so že muževni, jim odrežemo steblo povprek, površino ogladimo, priredimo cepič z répekom, ki ga steblo po noževi črti za škornjo potisnemo. To zamažemo in s capo povežemo. To cepljenje pri trsu ni v rabi in ni tudi pri trsu lahko izpeljivo, prav pa koristni za sadno in drugo drevje.

Štrti način cepitve je: 4. na oko, ki se posebno pri rožah rabi. Poišče se na divjaku primerno gladko mesto ter se po navadnem načinu koža razpara in z nožekom nekoliko od lesa odluči. Zdaj se zlahko oko primerno priredi in v to jamico vloži ter rahlo poveže. Tako se drevesa in rože cepijo v avgustu z najboljšim uspehom; pa pri trsu veselja učakali ne bomo; kajti mnogoletne skušnje so pokazale, da ti stari načini cepitve za gorico ne sodijo. In modrim ljudem se je posrečilo iznajti novo in boljšo cepitev, ki se navadno imenuje: b) cepitev na zeleno. Kar se nam je prej smešno in nemogoče dozdevalo, kako bi namreč tako rahla reč, kakor je trsova mladika, še mogla rasti, ko je odrezana in drugam privezana, to je zdaj pred svetom spričana, vesela resnica. Zeleno cepljenje jo bilo na Ogerskem in drugaj že od nekdanj znanu, rabili so je v drugi obliki in v manjši meri, nego zdaj. In le kar strmimo in čudimo se, ko vidimo, da cepitev na zeleno se najrajši prime. Kar je bil na Borlu dvakrat poduk zelenčkanja, so nekateri viničarji žaliče, prepozno to delo posnemali, ki se je sicer lepo zarastlo, pa ni dozorelo. Še celo ženske roke so pokazale veliko spretnost, ki so na dan po 50 trsov na zeleno precepile, in je vse rastlo.

(Konec prih.)

Vsem hmeljarjem!

Obiranje hmelja se je pričelo in podpisano društveno vodstvo si šteje v dolžnost, da vsem hmeljarjem, kakor vsako leto, tudi letos posebno priporoča, da strogo gledajo na to, da se le zadostno zrel hmelj obira in da se to obiranje tudi pravilno vrši. Hmelj mora biti tudi snažen, ne sme torej pomešan biti z listjem; vsaka glavica mora imeti vsaj 1 cm dolg pecelj ali stingele. Ako so bučke brez peceljnov, potem se zdrobijo in razpadajo, in hmelj zgubi na vrednosti.

Zaradi preranega in nesnažnega obiranja je ugled našega hmelja že precej trpel. V Norimbergu ga nazivljajo »štajarska trava« in tudi v Žatecu ga ne hvalijo več tako, kakor poprejšnja leta.

Podpisano društveno vodstvo končno še izreka svoje začudenje, da se p. n. hmeljarji tako malo drže nasvetov, katera se jim podadó leto za letom.

Vodstvo južnoštirskega hmeljarskega društva.

Sejmovi. Dne 24. avgusta na Laškem, v Arnovžu, pri Sv. Križu na Murskem polju, v Poličanah (za svinje), Slov. Bistrici, Velenju, Središču, Rogatecu in Cmureku. Dne 26. avgusta v Ljubnem in na Bregu pri Ptujju. Dne 28. avgusta v Svičini, Imenem (za svinje) in Celju. Dne 29. avgusta v Žalcu, Poličanah, na Bregu pri Ptujju (za svinje), pri Sv. Petru pri Cmureku, pri Sv. Filipu v Veračah, v Orešju in na Muti. Dne 30. avgusta na Hajdinju.

Dopisi.

Iz Ljubljane. (Izleta na narodopisno razstavo v Prago) bilo bi želeti, da se mnogostevilno udeležé zlasti inteligentnejši slovenski kmetovalci. Preskrbljeno je namreč, da se oni, ki se zanimajo za dobro gospodarjenje, popeljejo v občino Nova ves v pribramskem okraju. Ta občina, kateri načeluje deželni poslanec Hodys, je v vsakem oziru izgledna. Hiše v njej so vzorno čiste. Žganja tam ne pije nikdo; zato pa tudi prepira in tožbe v njej ni bilo že nad trideset let. Zemlja, dasi leži vas v nerodovitni gorski okolici, je vendar tako dobro obdelana, da ne daje le zadostno vsakdanjega kruha, temveč celo izdaten prebitek. — Odboru poroča se, da se prebivalci te uzorne občine prav iz srca veselé obiska slovenskih svojih bratov in da se pripravljajo, sprejeti jih s pravo slovansko gostoljubnostjo. Ker nam mora Slovincem biti zlasti do tega, da napredujemo v gospodarstvu, veselilo bi nas prav iz srca, ko bi izlet v Prago tudi v tem oziru obrodil dobrega sadu.

Iz ptujskega okraja. (Kako ptujski »pürgermajster« razširja »Štajerskega kmeta«? Res smešno je, na kak način lovijo naši »špispürgerji« kmete. Slavni ptujski župan je odprl v svoji pekarni celo kolportajo za »Kajharja«. Kdor namreč pride v Ornigovo pekarnjo na Ptujju in tam kaj kupuje, dobi za nameček iztis »Štajerskega kmeta«. Mi smo te misli, da bi gosp. župan storil bolje, ako bi mesto »Kajharja« delil sol ali pa zemljo za nameček — na tak način bi vsaj nekaj pomagal k telesni hrani slovenskega kmeta, ki mu za cen denar prodaja svoje težko pridelano žito in pšenico; duhovne hrane pa mi od njega in njegovega »Kajharja« ne potrebujemo, zato imamo že druge, ki nas ž njo zalagajo. Tedaj lepa hvala, gosp. »pürgermajster« — ne nadlegujte nas zanaprej s svojim neslanim »Štajerskim kmetom« — ali pa ga poprej malo posolite, da nam bo bolj prebavljiv!

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Krokodilove) solze točijo nemško-liberalni lističi radi sprejetja celjskega vprašanja; med njimi tudi — slovenskemu »Štajerskemu kmetu« ali »Kajharju« ne dá miru, o, kakó on v ubogi 8. številki javka in se za oči grabi, iz katerih tekó vroče, kakor orehi debele solze. Nam se revček usmili, da se jezi za teh bornih 1500 gld., ki so odločeni za kulturni razvitek Slovencev. Saj nam je znano, da Nemcem privoščijo za kako nepotrebno napravo ogromne svote. Zakaj se torej v članku »Bučnice« toliko zaletava v našega državnega poslanca vlč. gosp. dr. Gregoreca? Zakaj se jezi nad dopisom od Sv. Ane? Oh, kakó tem gospodekom zavre kri v glavi, ako najdejo v slov. časopisu svoje ime! Oni pa smejo po svojih glasilih blatiti čast slov. duhovščino, kar tudi dela »Štajerski kmet«. Mi nikakor ne dvomimo, da hodi urednik »Štaj. kmeta« v cerkev in k spovedi. Saj smo pisali, da so ti možaki — pobožni, ker opazijo v cerkvi, kako strastno agitirajo duhovniki na leci in v spovednici proti ubogim — Nemcem. Urednik meni, da ni greh, ako njegovo ime na listu stoji. Odgovor! Seveda bi ne bil, ako bi se list pošteno pisal. Urednik »Štaj. kmeta« je bojda vrl katoličan in še boljši (?!), kakor je njegov sosed — socijaldemokrat (!), kakor namreč imenuje odgovornega urednika »Slov. Gosp.«, ker večkrat pride v cerkev, kakor ta.* Pobožni človek, blagor ti, kako se trudiš, da vsak dan sopihaš v vročini in v mrazu iz poštnih ulic v cerkev, menda po — dvakrat.

*) Odg. urednik »Slov. Gosp.«, socijaldemokrat, je smešno — odg. urednik »Štaj. kmeta«, čisto nedolžna in pobožna ovčica, kakor on v svoji zadnji številki zatrjuje, — je še smešnejše, ker se še dozaj v cerkvi videla nista, čeprav prvi večkrat v cerkev zahaja.

Dragi Slovenci, daleč boste prišli, ako boste marljivo čitali »Štajerskega kmeta«, ki prinaša tako lepe povesti v »pravilni« slovenščini, kakor je v 8. št.: »Župnikove sanje«, katera povest spada tje, kamor vsak peš hodi, da ne bo v pohujšanje vernih Slovencev! Ako se nam bo slovnstvo množilo tako brezversko, kamo bomo prijadrali?

Od Sv. Trojice v Slov. gor. (Spomin na lepo petje.) Velika množica ljudstva pride v naše frančiškanske svetišče dne 2. avgusta, da zadobijo porcijunkulske odpustke. Milo doneči glasovi zvonov so letos spremljali procesijo romarjev od Kapele pri Radgoni, kateri so v vročini dneva pripotovali in cerkev skoro napolnili. Tem romarjem so služili č. g. kaplan kapelski slovesno sv. mašo. Pri tej pa se je slišalo, kako spreten da je kapelski g. orgljar. O da bi pač vsi orgljavci v duhu vere, v resnici, to je s pravo pobožnostjo pri sv. daritvi sodelovali! Kdo je pa bil ta gospod orgljar? »Cecilijanec«, gotovo nekdanji učenec slavne orgljarske šole v Ljubljani, in to sklepam iz tega, kjer so cerkveno pesmarico »Cecilijo« rabili. V dolžnost si torej štejem, da se to cerkveno, pravilno petje javno pohvali, in želel bi, naj našim župljanom v spominu ostane.

Iz Gornje Radgone. (Novega župana imamo.) Med boleznijo prejšnjega župana g. Simoniča vodil je občinsko upravo prvi svetovalec g. Škerlec. Ko pa je g. Simonič pred nekaterimi tedni županstvo odložil, morala se je vršiti nova volitev. Nemška, oziroma nemško-liberalna večina izvolila je nekega hranilničnega uradnika in izdelovalca šampanjca, ki čuje na ime Bouvier. Nekateri ga tudi imenujejo »Brevir«, drugi pa celó »Pubir«. Toda ime je francosko, on pa ponemčeni Francoz, ki slovenskega jezika niti v govoru, niti v pisavi zmožen ni. Ponemčen Francoz, pa župan slovenske občine na slovenski zemlji! Ali ni to narobe svet? Slovenci, bodemo mi to trpeli?

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Na rojstveni dan Nj. Veličanstva svetlega cesarja je po vsej širni Avstriji puhtela prošnja v nebo: »Bog nam živi milega vladarja še mnogo, mnogo let!« — Oni dan je bil pri svetlem cesarju gališki cesarski namestnik, grof Badeni. Govori se, da bode ta postal začetkom oktobra ministerski predsednik, in da dobimo zopet koalicijsko vlado.

Češko. Oni teden je že nad jeden milijon obiskalo narodopisno razstavo v Pragi. — Mnogo kmetov si hoče izvoliti za deželne poslance take može, ki se bodo v prvi vrsti brigali za gospodarska vprašanja. — V prihodnjem ministerstvu bodo tudi Čehi imeli svojega ministra. Češki minister bojda postane profesor dr. Randa.

Šlezijško. Zvedelo se je, da je sedanja vlada dovolila poljsko gimnazijo v Tešinu ter obljubila za letos državno podporo, za prehodnje leto pa posebno postavko v državnem proračunu. Vsled tega nemški liberalci in nacionalski kar besnijo, kakor zaradi Celja.

Štajarsko. Ono nedeljo je svojim volilcem poročal poslanec Karlon pri Sv. Andreju. Izrekli so mu popolno zaupanje, tudi gledé na celjsko vprašanje. Istotako je dobil te dni zaupnico poslanec Kaltenegger od županstva v Rosenthalu pri Voitsbergu. Slava pravičnim nemškim kmetom!

Koroško. Nemška književna družba sv. Jožefa šteje letos že nad 10 tisoč udov. — Koroški čebelarji

imajo shod dne 1. sept. v Zgornjem Mühlbachu nad Št. Vidom. — Te dni po mnogih krajih trosi krive nauke socijalist žid dr. Ingwer z Dunaja.

Kranjsko. Cesar so naročili deželnemu predsedniku Heinu, da izreče zahvalo za udanostne izraze družbe sv. Cirila in Metoda na glavni skupščini v Kranju. — Tržiški nemškutarji bodo letos praznovali 10-letnico svoje šulvereinske podružnice. Ta podružnica že 9 let vzdržuje nepotrebni nemški otroški vrtec.

Primorsko. Poslanca dr. Gregorčič in Alfred grof Coronini sta v državnem zboru dobro pojasnila slabo gospodarstvo in goreče lahonsko mišljenje goriškega mestnega zastopa. Mestni očetje bi se pa pri ministertvu radi oprali, pa ne bode šlo. Tudi protestujejo proti ukazu deželnega šolskega sveta, da se mora do 15. sept. t. l. slovenska šola ustanoviti.

Ogersko. Knez-primas je izdelal navodila, po katerih se imajo ravnati ogerski katoličani, ko stopi v veljavo novi civilni zakon. Ta navodila bodo drugi škofje potrdili ter izdali skupni pastirski list, ki se bode bržčas bral zadnjo nedeljo meseca septembra.

Vnanje države.

Rim. V nedeljo, na god sv. Joahima, so praznovali sv. oče svoj imendan. Častitali so jim kardinali, prelati in predstojniki raznih katoliških društev. Pri tej priliki se papež izrekli željo, naj bi se vsi italijanski katoličani tesno zvezali v skupno delovanje.

Italijansko. V Rimu hočejo vladni pristaši postaviti dne 20. sept. t. l. spomenik znanemu avstrijskemu in papeževemu sovražniku Cavourju, pa jim manjka denarja. — Te dni je bil v Rimu voljen poslanec San Felice, ki je bil kriv lanske sicilijske ustaje in je zdaj v ječi. S tem so se volitci izrekli zoper sedanjo vlado.

Belgijsko. Pred tednom je bil v Bruselju mirovni shod. Na tem shodu so moške govorili zato, naj se, kolikor mogoče, odpravi vojaštvo in ustanovi mednarodno sodišče. To bi bilo dobro, pa kaj da sosed sosedu ne zaupa. — Poslanska zbornica je tudi v drugem branju sprejela novo šolsko postavko.

Angleško. V poslanski zbornici se je dne 15. avgusta prebral prestolni govor, v katerem se poudarja prijaznost vseh držav proti Angliji. Ko so potem razpravljali o odgovoru na ta govor, je ministerski predsednik, lord Salisbury, jako ostro govoril proti turškemu sultanu, ki nič ne stori v armenskem vprašanju.

Nemško. Cesar Viljem je bil oni teden na Angleškem pri svoji stari materi kraljici Viktoriji. Angleški listi so ga pa prav slabo pozdravljali, ker je potegnil z Rusi in Francozi proti zmagonosnim Japoncem. — V nedeljo je 15 tisoč veterancev v Berlinu praznovalo 25letnico srečne nemško-francoske vojske. Cesar jih je opomnil, naj mu pomagajo, vojskovati se zoper prekucuhe.

Rusko. Car Nikolaj je častital ruskemu poslaniku v Parizu, baronu Mohrenheimu, o 50letnici njegovega službovanja ter posebno omenil njegovih zaslug za rusko-francosko zvezo. Posebno Nemčijo ta zveza jezi. — Pri Carskojem selu blizu Petrograda so te dni velike vojaške vaje.

Turško. Vlada je zaukazala, da se vrnejo k svojim vojaškim četam vsi v Solunu bivajoči častniki in rezervniki, pa tudi vsi deželni bramboveci. Redjeb paša je prevzel poveljništvo nad vsemi četami v Macedoniji. Iz tega se dá sklepati, da nemiri po Macedoniji niso potihnilni, ampak še postali nevarnejši.

Špansko. Med rezervniki vlada velika nevolja, ker nobeden prav ne mara na Kubo, kjer vlada razven punta rumena mrzlica. Vsled tega so v dveh pokrajinah nastali republikanski nemiri. Vojaki in žendariji preganjajo ustaše. Več oseb so zaprli.